

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 7 maja 1983 r.

w sprawie zasad i trybu postępowania w przedmiocie leczenia odwykowego osób umieszczonych w zakładach karnych, aresztach śledczych i ośrodkach przystosowania społecznego.

Na podstawie art. 38 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. Nr 35, poz. 230) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W zakładach karnych, aresztach śledczych i ośrodkach przystosowania społecznego, zwanych dalej „zakładami”, prowadzi się leczenie odwykowe oraz profilaktykę przeciwalkoholową.

2. Leczeniem odwykowym w zakładach obejmuje się umieszczone w tych zakładach osoby, u których stwierdzono uzależnienie od alkoholu, zwane dalej „osobami uzależnionymi”, a profilaktyką przeciwalkoholową — w miarę potrzeby inne osoby umieszczone w tych zakładach.

§ 2. 1. Do leczenia odwykowego w zakładach kieruje się osoby uzależnione, w stosunku do których orzeczony został przez sąd obowiązek poddania się leczeniu, jak również osoby zakwalifikowane do takiego leczenia przez lekarzy tych zakładów, w szczególności osoby, w stosunku do których w postępowaniu przygotowawczym lub przed sądem opinie biegłych zawierały wskazania do leczenia odwykowego.

2. Leczenie odwykowe i profilaktykę przeciwalkoholową w zakładach prowadzi się metodami i środkami ogólnie stosowanymi w tego rodzaju leczeniu i profilaktyce.

§ 3. 1. Leczenie odwykowe i profilaktykę przeciwalkoholową w zakładach prowadzi się w poradniach i oddziałach odwykowych. Profilaktykę przeciwalkoholową prowadzi się również w ambulatoriach.

2. Do poradni odwykowych w zakładach kieruje się osoby uzależnione, uznające potrzebę leczenia odwykowego oraz współdziałające w procesie leczenia z personelem poradni.

3. Do oddziałów odwykowych w zakładach kieruje się osoby uzależnione, wymagające intensywnego leczenia odwykowego, a zwłaszcza te osoby, wobec których stosowane uprzednio leczenie okazało się niewystarczające.

§ 4. 1. Poradnie i oddziały odwykowe w zakładach są jednostkami organizowanymi i prowadzonymi przez służbę zdrowia więziennictwa.

2. Lekarz wojewódzki, właściwy ze względu na położenie zakładów, powinien zapewnić poradniom i oddziałom odwykowym personel specjalistyczny oraz fachową konsultację w zakresie leczenia odwykowego.

3. Zakłady, w których powinny być zorganizowane poradnie odwykowe, określa dyrektor okręgowego zarządu zakładów karnych.

4. Zakłady, w których powinny być zorganizowane oddziały odwykowe, określa dyrektor okręgowego zarządu zakładów karnych, po uzyskaniu zgody dyrektora Centralnego Zarządu Zakładów Karnych Ministerstwa Sprawiedliwości.

§ 5. 1. W skład personelu specjalistycznego poradni i oddziału odwykowego w zakładzie powinni wchodzić: lekarz, psycholog i pielęgniarz. Poradnią lub oddziałem kieruje lekarz lub psycholog.

2. Personel penitencjarny współpracujący z personelem poradni i oddziałów odwykowych, a zwłaszcza wychowawcy w oddziałach odwykowych, powinni być przeszkoleni w zakresie działalności przeciwalkoholowej.

§ 6. Osobom uzależnionym, objętym leczeniem odwykowym w zakładach, zapewnia się zatrudnienie umożliwiające kontynuowanie ustalonego leczenia. Rodzaj zatrudnienia ustala się w porozumieniu z kierownikiem poradni lub oddziału odwykowego.

§ 7. W miarę potrzeby organizuje się kontakty personelu poradni lub oddziału odwykowego w zakładzie z rodzinami osób objętych leczeniem.

§ 8. Poradnia lub oddział odwykowy w zakładzie zwraca się do zakładu leczniczego, który uprzednio prowadził leczenie odwykowe osoby uzależnionej, o udzielenie szczegółowych informacji dotyczących przebiegu tego leczenia. Informacje te powinny być nadesłane w terminie 14 dni.

§ 9. 1. O przebiegu leczenia odwykowego prowadzonego w zakładzie oraz o terminie zwolnienia z zakładu osoby uzależnionej i o potrzebie jej dalszego leczenia poradnia lub oddział odwykowy w zakładzie zawiadamia poradnię odwykową właściwą ze względu na miejsce zamieszkania osoby uzależnionej, przesyłając kartę informacyjną o przebiegu leczenia.

2. Zawiadomienie poradni odwykowej o terminie zwolnienia z zakładu osoby uzależnionej powinno nastąpić w ciągu 14 dni przed przewidywanym dniem zwolnienia, a jeżeli nie można przewidzieć dnia zwolnienia — niezwłocznie po zwolnieniu.

3. Zwolnianego z zakładu informuje się o potrzebie zgłoszenia się do dalszego leczenia odwykowego w poradni w ciągu 7 dni od dnia zwolnienia.

§ 10. Poradnie i oddziały odwykowe w zakładach współdziałają z właściwymi instytucjami i organizacjami społecznymi zajmującymi się działalnością przeciwalkoholową, a zwłaszcza z terenowymi oddziałami Społecznego Komitetu Przeciwalkoholowego.

§ 11. Szkolenie i doskonalenie zawodowe personelu poradni i oddziałów odwykowych w zakładach, jak rów-

niez współdziałającego z nimi personelu penitencjarnego zakładów, w zakresie leczenia i profilaktyki przeciwalkoholowej zapewniają wyznaczone zakłady społeczne służby zdrowia.

§ 12. Dokumentację i sprawozdawczość statystyczną dotyczącą leczenia odwykowego osób uzależnionych prowadzi się w poradniach i oddziałach odwykowych w zakładach na zasadach obowiązujących w zakładach społecznych służby zdrowia, a ponadto dokonuje się adnotacji dotyczących tego leczenia w indywidualnej dokumentacji lekarskiej osób uzależnionych, prowadzonej przez służbę zdrowia więziennictwa.

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 13 maja 1983 r.

Minister Sprawiedliwości: S. Zawadzki